

Sentencja

- 1) Artykuł 20 akapit pierwszy i art. 138 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej powinny być interpretowane w ten sposób, że zaklasyfikowanie danej transakcji jako wewnątrzwspólnotowego nabycia lub dostawy nie może zależeć od przestrzegania jakiegokolwiek terminu, w którym powinien rozpocząć się lub zakończyć transport danego towaru z państwa członkowskiego dostawy do państwa członkowskiego przeznaczenia. W szczególnym przypadku nabycia nowego środka transportu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) tej dyrektywy określenie wewnątrzwspólnotowego charakteru transakcji powinno nastąpić w drodze globalnej oceny wszystkich obiektywnych okoliczności, a także intencji nabywcy, o ile jest ona poparta przez obiektywne okoliczności umożliwiające określenie państwa członkowskiego, w którym zamierza się ostatecznie używać danego towaru.
- 2) W celu oceny, czy dany środek transportu stanowiący przedmiot nabycia wewnątrzwspólnotowego jest nowy w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2006/112, należy odnieść się do chwili dostawy danego towaru nabywcy przez sprzedawcę.

(¹) Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wiesbaden — Niemcy) — Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-93/09) przeciwko Land Hessen

(Sprawy połączone C-92/09 i C-93/09) (¹)

(Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych — Publikacja informacji na temat beneficjentów dopłat rolnych — Ważność przepisów prawa Unii przewidujących taką publikację i jej formę — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 7 i 8 — Dyrektywa 95/46/WE — Wykładnia art. 18 i 20)

(2011/C 13/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-93/09)

Strona pozwana: Land Hessen

Przy udziale: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Wiesbaden — Ważność art. 42 pkt 8b oraz art. 44a. rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1), rozporządzenia Komisji (WE) nr 259/2008 z dnia 18 marca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie publikowania informacji na temat beneficjentów środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 76, s. 28) i dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105, s. 54) — Wykładnia art. 7, art. 18 ust. 2 tiret drugie i art. 20 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31) — Przetwarzanie danych osobowych beneficjentów europejskich funduszy rolnych polegające na publikacji tych danych na stronie internetowej wyposażonej w wyszukiwarke — Ważność w świetle prawa do ochrony danych osobowych przepisów prawa wspólnotowego przewidujących tę publikację i jej szczegółowe zasady — Warunki, w których można dokonać takiej publikacji

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 42 pkt 8b i art. 44a rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1437/2007 z dnia 26 listopada 2007 r., oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 259/2008 z dnia 18 marca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie publikowania informacji na temat beneficjentów środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim w odniesieniu do osób fizycznych będących beneficjentami pomocy z EFRG i EFRROW przepisy te wymagają publikacji danych osobowych dotyczących każdego beneficjenta, bez wprowadzenia rozróżnienia według odpowiednich kryteriów, takich jak okresy, w których otrzymali tę pomoc, jej częstość czy też rodzaj i wysokość.
- 2) Nieważność przepisów prawa Unii wspomnianych w pkt 1 sentencji nie pozwala na kwestionowanie skutków publikacji wykazów beneficjentów pomocy z EFRG i EFRROW dokonanej przez organy krajowe na podstawie tych przepisów w okresie przed dniem wydania niniejszego wyroku.

- 3) Artykuł 18 ust. 2 tiret drugie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy interpretować w ten sposób, że nie nakłada on na urzędnika do spraw ochrony danych osobowych obowiązku prowadzenia rejestru przewidzianego w tym przepisie przed rozpoczęciem przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 42 pkt 8b i art. 44a rozporządzenia nr 1290/2005 zmienionego rozporządzeniem nr 1437/2007 oraz rozporządzenia nr 259/2008.
- 4) Artykuł 20 dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, iż nie zobowiązuje on państw członkowskich do tego, by poddawały przewidzianej w tym przepisie kontroli wstępnej publikację informacji wynikającą z art. 42 pkt 8b i art. 44a rozporządzenia nr 1290/2005 zmienionego rozporządzeniem nr 1437/2007 oraz rozporządzenia nr 259/2008.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009.
Dz.U. C 119 z 16.5.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde — Belgia) — postępowanie karne przeciwko V.W. Lahousse'owi, Lavichy BVBA

(Sprawa C-142/09) (¹)

(Dyrektywy 92/61/EWG i 2002/24/WE — Homologacja typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych — Pojazdy przeznaczone do używania w zawodach sportowych na drogach i poza nimi — Przepis krajowy zakazujący produkcji, sprzedaży i używania sprzętu przeznaczonego do zwiększenia mocy silnika lub prędkości motorowerów)

(2011/C 13/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

V.W. Lahousse, Lavichy BVBA.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgia) — Wykładnia art. 1 ust. 1, art. 12 i 15 ust. 2 dyrektywy 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych i uchylającej dyrektywy Rady 92/61/EWG (Dz.U. L 124, s. 1) — Wyjątek w dotyczący

pojazdów przeznaczonych do używania w zawodach sportowych na drogach i poza nimi — Uregulowanie krajowe odrzucające ten wyjątek

Sentencja

Dyrektywę Rady 92/61/EWG z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych oraz dyrektywę 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych i uchylającą dyrektywę Rady 92/61 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli pojazd lub dotyczące go część lub oddzielny zespół nie korzystają z wprowadzanej przez rzeczony dyrektywy procedury homologacji typu, w szczególności z tego powodu, iż nie wchodzi on w zakres stosowania wskazanych dyrektyw, ich przepisy nie sprzeciwiają się temu, aby dla owego pojazdu, części lub oddzielnego zespołu państwo członkowskie w ramach swojego prawa krajowego ustanowiło analogiczny mechanizm uznawania kontroli przeprowadzanych przez inne państwa członkowskie. W każdym wypadku przepis taki powinien respektować prawo Unii, w szczególności art. 34 TFUE i 36 TFUE.

(¹) Dz.U. C 153 z 4.7.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Schwerin — Niemcy) — André Grootes przeciwko Amt für Landwirtschaft Parchim

(Sprawa C-152/09) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych systemów pomocy — System płatności jednolitych — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Obliczanie uprawnień do płatności — Artykuł 40 ust. 5 — Rolnicy podlegający zobowiązaniom rolno-środowiskowym w okresie referencyjnym — Artykuł 59 ust. 3 — Regionalne wdrażanie systemu płatności jednolitych — Artykuł 61 — Różne wartości jednostkowe dla hektarów trwałych użytków zielonych i innych kwalifikujących się hektarów)

(2011/C 13/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Schwerin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: André Grootes

Strona pozwana: Amt für Landwirtschaft Parchim